

» Trives lokalsamfundene, fungerer storkommunen

CARSTEN ABILD, FORMAND FOR FORENINGEN LANDSBYERNE I DANMARK

Håb om vækst på landet

AF CARSTEN ABILD
Strandvejen 50, Otterup
Formand for foreningen
Landsbyerne i Danmark

By- og landzonenloven må liberaliseres, så der kan komme mere vækst i landsbyerne, mener Carsten Abild. □ Arkivfoto

Kære Bertel Haarder. Til lykke med udnævnelsen til indenrigs- og sundhedsminister og hermed også til minister for Danmarks mange landsbyer og landdistrikter.

Denne henvendelse med ønsket om et møde og en positiv snak om diverse landsbyemner, f. eks. by- og landzonenloven. Denne lov har siden 1970 været en stor hindring for iværksættere, håndværk og småindustri i deres bestræbelser på at etablere sig på landet og hermed skabe nye arbejdspladser og mere liv i vore landsbyer og landdistrikter.

Men først nogle betragtninger om den aktuelle landsbysituation, som vi ser den.

"Landsbyerne i Danmark" har i mere end 31 år arbejdet på, gennem dialog og debat, at styrke nærdemokratiet og livet på landet. I den forbindelse frygtede vi, at den sidste kommunalreform ville betyde afvikling af mange af vore landsbysamfund.

At den kommunale centralisering med 98 storkommuner og kun ca. 2000 folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer og byrådsmedlemmer ville ramme nærdemokratiet og de små samfund og medføre en bølge af skolenedlæggelser, nedlæggelser af børnehaver, foreninger, forsamlingshuse, arbejdspladser, mindre nye bosætning og nye arbejdspladser, skabe fraflyt-

ning fra land til by med videre.

Kommunernes Landsforening forudsagde da også, at der i løbet af få år ville blive nedlagt over tre hundrede landsbyskoler.

For at kunne modvirke en sådan udvikling opfordrede vi med den nye kommunalreform alle de landsbysamfund, der ikke allerede havde et lokalråd, et landsbyråd, en beboerforening, eller en borgerforening, til hurtigst muligt at få etableret et lokalt råd/forening.

Denne gang skulle kommunalreformen ikke tage landsbysamfundene på sengen, som det skete med kommunalreformen i 1970. Den gang gik der flere år, før lokalsamfundenes beboere fandt sammen i en fælles modstand mod centraliseringen og før en landsdækkende landsbybevægelse blev skabt. Mange skoler, foreninger, forsamlingshuse, nærbutikker, arbejdspladser m. v. blev desværre nedlagt.

Opfordringen til landsbysamfundene om at organisere sig er blevet fulgt. Og i takt

med oprettelsen af de lokale råd/foreninger er mange landsbysamfund i de senere år blomstret op, og mange ildsjæle gør en enestående indsats. Landsbysamfundene har med organiseringen fået nye kræfter, optimisme og identitet.

Kommunalpolitikere har erkendt dette, og glædeligt er det, at politikere har taget positivt imod landsbysamfundenes organisering og tilbud om samarbejde. Der er derfor i de fleste storkommuner opstået en folkelig og politisk enighed om, at der skal skabes vækst og udvikling i storkommunens landsbyer og landdistrikter. Trives lokalsamfundene, fungerer storkommunen. Også regionspolitikere og Folketingspolitikere har i de seneste år udtalt sig positivt om mere vækst og udvikling på landet. Regionspolitikere har f. eks. sat fokus på udviklingen af regionernes yderområder.

Og politikere på Christiansborg er kommet med flere konkrete forslag til mere vækst og udvikling på landet, f. eks. en lettere adgang til bo-

sætning og til oprettelse af turistboliger i landdistrikterne (tomme bygninger).

Desværre har det i de seneste måneder, i forbindelse med kommunale sparerunder, igen været på tale at nedlægge landsbyskoler, børnehaver, busruter og anden offentlig service på landet. I debatten er der nævnt nedlæggelse af tre til fire hundrede landsbyskoler.

Men der er hjælp at hente. By- og landzonenloven må liberaliseres eller afskaffes, så iværksættere, håndværk og småindustri igen kan etablere sig i vore landsbyer og landdistrikter.

Efter by- og landzonenloven er kun landbrug, skovbrug og fiskeri tilladt i landzonen. Det er tre erhverv, der ikke har mulighed for at opretholde "liv på landet". Får iværksættere, håndværk og småindustri de samme rettigheder som de tre nævnte erhverv, kan der på kort tid skabes mange nye arbejdspladser i vore landsbyer og landdistrikter. Hvor der er hurtigt bredbåndnet, vil højteknologiske virksomheder og hjemmearbejdspladser også hurtigt kunne etableres.

Opgaven er derfor at få alle positive folkelige og politiske forslag på banen og at få alle gode landsbykræfter til at trække på samme hammel. Jeg skal hermed foreslå, at indsatsen samles og koordineres af landsbyernes minister. På den baggrund, håber jeg på et møde, hvor "Landsforeningen af Landsbysamfund", "Landdistrikternes Fællesråd" og "Landsbyerne i Danmark" deltager.

: : : MENINGER

Vær med i debatten

Læserbreve sendes til:
Vejle Amts Folkeblad, Bugattivej 8, 7100 Vejle

Du kan også sende e-mail til debat@vejleamtsfolkeblad.dk

Telefax 76 41 49 34

Skriv kort! – Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte samtlige indlæg, uanset omfang.

Øko-logik

AF MARIANNE THOMSEN
Skærbæk Havnegade 7
Skærbæk

Læserens første udgave efter påske kunne vi endnu en gang læse den mærkværdige påstand, at Green Cities har pålagt Fredericia Kommune at anvende 75 procent økologi i de kommunale køkkener. Det er meget besynderligt, at sådan en påstand bevidstløst refereres uden overhovedet at reflektere over, hvordan det dog skulle kunne lade sig gøre?

Fakta er, at Fredericia Kommune har sat et ambitionsniveau i vores natur- og miljøpolitik, der blandt meget andet godt har et mål om 75 procent økologi i de kommunale køkkener i 2012. Dette mål er hidtil blevet understøttet i den indsats, vi har valgt at lægge i Green Cities samarbejdet, hvor målet ligeledes er 75 procent økologi.

Vi er med andre ord stadig bundet af dette mål, da det er nedfældet og vedtaget i vores natur- og miljøpolitik.

Hvis det nuværende flertal fravælger dette mål, forringer de vort ambitionsniveau endnu en gang – hvilket er trist om end ikke uventet.

Der skal være større valgfrihed, lyder argumentet. Javel, men de mennesker, vi serverer maden for, børnene i daginstitutionerne og de ældre på plejecentrene f.eks., får ikke valgfrihed. De må spise det, der bliver serveret for dem.

Hvad skal valgfriheden så bruges til? Mantraet er lavere pris på madvarerne. For færre penge får man endda pesticidrester med i købet. Pesticidrester mistænkes at have negativ indflydelse på udviklingen af menneskers forplantningsevne, ikke-økologisk mad er altså potentielt en risiko, vi som kommune bør gøre alt for at undgå.

Kødklister må anvendes i konventionelle kødprodukter, ligesom kunstige farvestoffer, sødemidler og Atamon, der gør børn hyperaktive.

Ringere dyrevelfærd og pesticidrester i grundvandet er ingredienser, man får med i oveni, når man køber konventionelle produkter.

Det er disse tillægsydelser, det borgerlige flertal ønsker at gøre brug af.

Vi, der ikke ønsker at udsætte børn og voksne for hverken pesticider, tilsatte kemikalier eller kødklister, siger fortsat og med stor bestemthed NEJ til denne forringelse af vore kommunale tilbud på fødevarerområdet.

Vi er samtidig klar over, at beslutningen om økologi i vore køkkener er truffet i byrådet på fuldt demokratisk vis og ikke trukket ned over hovedet på nogen af et spøgelse udefra.

Vi er også fuldt bevidste om, at de forringelser, der for tiden træffes på miljøområdet, ligeledes sker på fuldt demokratisk vis.

Forskellen på de to demokratiske flertals afgørelser ligger i kvaliteten af og ambitionsniveauet for de beslutninger, der træffes.

Indtil nu har det nye flertal på fuldt demokratisk vis valgt at gå under overliggere for Fredericia Kommunes hidtidige mål og ambitioner på alle områder.

Økologi i de kommunale køkkener er vejen frem, mener Marianne Thomsen.

□ Arkivfoto

: : : NABOERNE : : :

